

การสำรวจสภาพปัญหาการอ่านภาษาไทยของนักเรียนจีน

GAN QINGYUN¹ และ บุญรัตน์ แผลงศรี^{2*}

รับบทความ 5 เมษายน 2567 แก้ไขบทความ 23 มกราคม 2568 ตอรับบทความ 11 มีนาคม 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจสภาพปัญหาการอ่านภาษาไทยของนักเรียนจีน ประชากรของการวิจัยคือ นักเรียนสัญชาติจีนที่ลงทะเบียนเรียนในสถาบันสอนพิเศษแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร จำนวน 86 คน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน โดยการสุ่มแบบอสาสมัคร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามปัญหาการอ่านภาษาไทย วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การจัดอันดับคุณภาพ (rank order) และวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) ผลการวิจัย พบว่า 1) ปัญหาการอ่านพยัญชนะ ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.20$, S.D. = 1.16) 2) ปัญหาการอ่านสระ ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.07$, S.D. = 1.26) 3) ปัญหาการอ่านเสียงวรรณยุกต์ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.45$, S.D. = 1.30) 4) ปัญหาการอ่านคำที่ไม่มีมาตราตัวสะกดและคำที่มีมาตรา ตัวสะกด ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในปานกลาง ($\bar{X} = 2.93$, S.D. = 1.33) 5) ปัญหาการอ่านคำควบกล้ำค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.58$, S.D. = 1.28) ส่วน 6) ปัญหาการอ่าน อ นำ และ ห นำ ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.64$, S.D. = 1.38)

คำสำคัญ: ปัญหาการอ่าน; ปัญหาอ่านภาษาไทย; คนจีนเรียนไทย; ปัญหาเรียนไทย

¹ครู, โรงเรียนสอนภาษาอัญญา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

*ผู้ประสานงานหลัก: boonrat.p@ku.ac.th

Survey Problematic Situation of Thai Language Reading of Chinese Students

GAN QINGYUN¹ and Boonrat Plangsorn^{2*}

Received 5 April 2024.; Revised 23 January 2025; Accepted 11 March 2025

Abstract

The purposes of this research were to investigate the reading problems of Thai language among Chinese students. The research population consists of 86 Chinese students enrolled in a tutoring institute in Bangkok. Samples are 40 students, were randomly selected using volunteer sampling. The research tools included a questionnaire on Thai language reading problems, data analysis through percentage analysis, mean, standard deviation, rank order, and content analysis. The research findings were the mean and standard deviation as followings. 1) The overall mean of consonant reading problems were at a moderate level ($\bar{X} = 3.20$, S.D. = 1.16). 2) the overall mean of vowel reading problems are at a moderate level ($\bar{X} = 3.07$, S.D. = 1.26). 3) Tone reading problems are at a moderate level ($\bar{X} = 3.45$, S.D. = 1.30). 4) Reading problems of words with and without diacritics are at a moderate level ($\bar{X} = 2.93$, S.D. = 1.33). 5) Homograph reading problems are at a moderate level ($\bar{X} = 2.58$, S.D. = 1.28). 6) Reading problems of similar looking characters are at a moderate level ($\bar{X} = 2.64$, S.D. = 1.38).

Keywords: Reading problems; Thai language reading problems; Chinese students learning Thai; Problems learning Thai

¹Teacher, Anya Languages School

²Assistant Professor, Faculty of Education, Kasetsart University

*Corresponding Author : boonrat.p@ku.ac.th

บทนำ

การอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่จำเป็นอย่างยิ่งในการดำรงชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการสื่อสารกับ ผู้อื่น ทั้งการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ทักษะ และการแสวงหาความรู้ การเรียนรู้ภาษาใดภาษาหนึ่งนั้น โดยเฉพาะการเรียนรู้ภาษาที่สอง ซึ่งไม่ใช่ภาษาประจำชาติของผู้เรียน ต้องให้ความสำคัญกับการฝึกอ่านออกเสียง เพราะการอ่านออกเสียงมีความสัมพันธ์กับการสะกดคำ จะช่วยการฝึกสะกดคำและออกเสียงหน่วยเสียงในภาษานั้นให้ถูกต้องและชัดเจน ดังที่ Boyd (1970) ซึ่งเป็นนักวิจัยทางภาษา กล่าวว่า “การอ่านและการสะกดคำมีความสัมพันธ์กันแน่นแฟ้นของการใช้ทักษะทางภาษามากพอสมควร นักเรียนสะกดคำต่างๆ ที่เขาสามารถอ่าน ออกได้ถูกต้องและแม่นยำกว่าคำที่เขาอ่านไม่ออก” ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนวิชาภาษาไทย ได้รับมอบหมายให้ไปปฏิบัติหน้าที่สอนภาษาไทยให้นักเรียนจีน รายวิชา มีแบบเรียนที่เป็นภาษาไทยกับภาษาจีนในเล่มเดียวกัน ในส่วนของผู้วิจัยมักจะใช้วิธีการสอนภาษาไทยเป็นการสอนแบบบรรยายและฝึกปฏิบัติใน ห้องเรียนโดยเน้นการใช้ทักษะทั้งสี่ คือ การฟัง พูด อ่าน เขียนอย่างสัมพันธ์กัน และปฏิบัติระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนเป็นไปอย่างใกล้ชิด ใช้ความรู้ทางด้านภาษาและวัฒนธรรมควบคู่กัน

ภาษาไทยประกอบด้วย พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และตัวเลข พยัญชนะไทยมี 44 ตัวมี 21 เสียง เสียงสระในภาษาไทยมี 32 เสียง วรรณยุกต์ในภาษาไทยมี 5 เสียงแล้วภาษาจีนวรรณยุกต์ในพินอินมี 4 เสียง พินอินภาษาจีนมี 63 อักขระย่อ 23 ตัวไพนอล 24 ตัวและพยางค์ 16 ตัว ภาษาจีนและภาษาไทยมีความแตกต่าง นักเรียนจีนอ่านภาษาไทยบางคำออกเสียงไม่ถูกต้อง เพราะว่าภาษาจีนไม่มีคำแทนภาษาไทย เช่น “ร” ชาวจีนออกเสียงไม่ได้ เพราะว่าภาษาจีนไม่มีเสียง “ร” ชาวจีนจึงมักออกเสียงไม่ถูกต้อง หากต้องการออกเสียงถูกต้องต้องเรียน “ร” ออกเสียงให้คล่องก่อน ดังนั้นจึงควรสอนให้นักเรียนจีนออกเสียงให้ถูกต้องก่อนฝึกพูดภาษาไทย ส่งเป่าเสียน (宋宝贤, 2556, หน้า 1) การออกเสียงสระยังไม่สามารถออกเสียงสระเสียงสั้นและสระเสียงยาวได้ถูกต้อง เพราะในภาษาจีนการออกเสียงสระสั้นหรือยาวไม่มีผลต่อความหมาย เนื้อหาภาษาไทยมีลักษณะโครงสร้างที่ซับซ้อน ประกอบด้วยพยัญชนะ สระ ตัวสะกด และ วรรณยุกต์ มีหน่วยเสียงพยัญชนะหลายตัว ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา การผันเสียงวรรณยุกต์ มีทั้งแบบตรง เครื่องหมายและไม่ตรงเครื่องหมาย โครงสร้างการอ่านภาษาไทยควรเริ่มต้นด้วยการจำรูปและการออกเสียงพยัญชนะ สระ ได้อย่างถูกต้องก่อน แล้วตามด้วยเรียนรู้เสียงวรรณยุกต์และตัวสะกด โดยผู้เรียนต้องมีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในเรื่องดังกล่าวก่อน จึงเริ่มสอนประสมคำ โดยการแจกแจงลูกสะกดคำอ่านและเขียนคำ อ่านและเขียนประโยคสั้น ๆ โดยเรียงตามลำดับ เนื้อหาจากง่ายไปหายาก ส่วนใหญ่มีแนวทางส่งเสริมการอ่านในลักษณะเดียวกัน คือ มุ่งไปที่การอ่านคำและอ่านประโยค โดยคำนึงถึงการจำรูปและการออกเสียงพยัญชนะและสระให้ได้ก่อนในเบื้องต้น เมื่อได้พิจารณาปัญหาด้านทักษะการอ่านพบว่า ปัญหาที่มักพบในการอ่านออกเสียงของนักเรียนชาวจีนคือ เสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ล/ เนื่องจากเป็นหน่วยเสียงที่ไม่มีในภาษาจีน ดังที่ ดร.จรัสศรี จิรภาส อาจารย์สาขาวิชาภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมพระเกียรติ ผู้เคยมีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยให้แก่สมาคมอุตสาหกรรมจังหวัดไถจงในประเทศ ไต้หวันเป็นเวลาหลายปีได้กล่าวว่า “ชาวจีนส่วนใหญ่มีปัญหาในการออกเสียง พยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ล/ เนื่องจากเป็นหน่วยเสียง ที่ไม่มีในภาษาจีน เสียง /ร/ แม้จะเสียงใกล้เคียงกับ เสียง /L/ ในภาษาจีนแต่ชาวจีนไม่รื้อลิ้น วางลิ้นไม่ถูกต้องตำแหน่ง จึงทำให้ออกเสียงไม่ถูกต้องชัดเจน” จากประสบการณ์การสอนนักเรียนจีนของผู้วิจัยที่วิทยาลัยการท่องเที่ยวและการอาชีพมณฑลยูนนาน พบปัญหาการอ่านออกเสียงของนักเรียนคือ การออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ เป็น /ต/ /ถ/ เป็น /ท/ /บ/ เป็น /ป/ /ผ/ เป็น /พ/ /ร/ เป็น /ล/ เสียง พยัญชนะสะกด แม่ก เป็น แม่กต ออกเสียงคำที่ใช้พยัญชนะสะกด แม่กม เป็น แม่กน ออกเสียงเสียงสระอะ เป็นสระเอ สระแอะ เป็น สระแอ

สระอา เป็น สระอะ ส่วนปัญหาการอ่านออกเสียงวรรณยุกต์พบว่า ออกเสียงวรรณยุกต์คำที่เป็นอักษรต่ำ สระเสียงสั้น ไม่มีตัวสะกด เช่น คะ ค่ะ ไม่ถูกต้อง คือ ออกเสียง คะ เป็น ค่ะ ออกเสียง ค่ะ เป็น คะ จากปัญหาที่พบเหล่านี้ ผู้วิจัยจึงคิดสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ในแบบเรียนวิชาภาษาไทย เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนและพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงที่เป็นปัญหาของตนเองให้ถูกต้องและชัดเจนยิ่งขึ้น (อาภาภรณ์ ดิษฐเล็ก, 2556) นอกจากนี้เสียงพยัญชนะต้นที่เป็นปัญหาดังกล่าว นวฤทธิ์ เพิ่มเกสร (2551) กล่าวถึง ปัญหาการใช้ภาษาไทย ของนักเรียนจีนที่เกิดจากอิทธิพลของภาษาแม่ โดยเฉพาะการออกเสียงพยัญชนะ และสระ ยกตัวอย่าง เช่น คำว่า “บางที” จะอ่านผิดว่า [ปางที] คำว่า “เด็ก” จะอ่านผิดว่า [เติก ๆ] คำว่า “หวังว่า” จะอ่านออกเสียงว่า [หวางว่า] คำว่า “ดีใจ” จะอ่านออกเสียงว่า [ดี จาย] คำว่า “ต้องการ” จะอ่านออกเสียงว่า [ต่องกัน] คำว่า “ทานไมไหว” จะอ่านออกเสียงว่า [ทันไมไหว] แสดงให้เห็นว่า เสียงที่เป็นปัญหาสำหรับชาวจีนคือ /ด/ /ต/ /บ/ /ป/ ปัญหาเกี่ยวกับสระคือ ไม่สามารถจำแนกความสั้นยาวของ เสียงสระได้ เช่น/อะ/ /อา/ จากการทำแบบฝึกหัดให้นักเรียนจีนอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ พบว่านักเรียนสามารถฟังออก พูดภาษาไทยได้ แต่ทักษะการอ่านยังอยู่ในลักษณะที่ไม่คล่องเท่าที่ควร เพราะฉะนั้นผู้วิจัยจึงสนใจสำรวจสภาพปัญหาการอ่านของ นักเรียนจีนเพื่อทำให้ผู้สอนเข้าใจถึงปัญหาการอ่านของนักเรียนจีนและเตรียมพร้อมสำหรับแนวทางแก้ไข เพื่อให้ผู้สอนปรับปรุงการ เรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อสำรวจสภาพปัญหาการอ่านภาษาไทยของนักเรียนจีน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและตัวอย่างวิจัย

ประชากร คือ นักเรียนสัญชาติจีนที่ลงทะเบียนเรียนภาษาไทยช่วงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2566 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2567 ในสถาบันสอนพิเศษแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร จำนวน 86 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนสัญชาติจีนที่ลงทะเบียนเรียนภาษาไทยช่วงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2566 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2567 ในสถาบันสอนพิเศษแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร จำนวน 40 คน โดยการสุ่มแบบอสาสมัคร

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจสภาพปัญหาการอ่านภาษาไทยของนักเรียนจีนครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามเพื่อสำรวจสภาพปัญหาและการอ่านภาษาไทยของนักเรียนจีน แบบสอบถามประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเพื่อประเมินเป้าหมายในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนจีน

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปัญหาการอ่านภาษาไทยของนักเรียนจีน ประกอบด้วย

1) พยัญชนะ มีข้อความจำนวน 4 ข้อ

2) สระ มีข้อความจำนวน 4 ข้อ

3) วรรณยุกต์ มีข้อความจำนวน 1 ข้อ

4) คำที่ไม่มีมาตราตัวสะกดและคำที่มีมาตราตัวสะกด มีข้อความจำนวน 3 ข้อ

5) คำควบกล้ำและ มีข้อความจำนวน 3 ข้อ

6) คำที่มีอักษรนำ มีข้อความจำนวน 2 ข้อ

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นอื่นๆ และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการอ่านภาษาไทยของนักเรียนจีน

ผู้วิจัยลำดับปัญหา/ความสามารถในการอ่านจากน้อยไปมาก โดยกำหนดเกณฑ์การแบ่งช่วงคะแนน
ค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง ระดับความสามารถ/ไม่สามารถอ่านได้เลย

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง ระดับความสามารถ/อ่านได้เล็กน้อย

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง ระดับความสามารถ/อ่านได้ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง ระดับความสามารถ/อ่านได้ดี

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง ระดับความสามารถ/อ่านได้ดีมาก

ผู้วิจัยตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่พัฒนาขึ้น โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ใช้การตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ซึ่งประกอบด้วยครูที่มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาความถูกต้องชัดเจนของภาษาและความสอดคล้องระหว่างข้อความกับนิยามปฏิบัติการโดยใช้ดัชนี IOC (Item objective congruence) ใช้เกณฑ์พิจารณาค่า IOC มากกว่า 0.50 ถือว่าข้อความวัดได้ตามนิยามเชิงปฏิบัติการที่กำหนด (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2558)

2) ตรวจสอบความเที่ยง (reliability) ซึ่งผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มอื่นที่ไม่ใช่ประชากรจำนวน 15 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือด้านความเที่ยง โดยใช้การวิเคราะห์ความเที่ยงแบบสอดคล้องภายใน (internal consistency) ด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) โดยผลตรวจสอบมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.72 ถือว่ามีความเที่ยงที่ยอมรับได้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในงานวิจัยนี้ได้ใช้เครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยเนื่องจากมีปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์ของบางนักศึกษาจีนที่ไม่สามารถรองรับโปรแกรมออนไลน์หรือแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือได้ จึงได้เลือกใช้โปรแกรมรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามของประเทศจีน เช่น www.wenjuan.com (เวินเจวี่ยน 问卷) เพื่อเก็บข้อมูล จากนั้นนำผลวิจัยที่ได้มา เป็นข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามโดยตรง ซึ่งการใช้เครื่องมือเหล่านี้เป็นการช่วยในการขยายขอบเขตของงานวิจัยและเพิ่ม ประสิทธิภาพในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพและทันสมัยขึ้น ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ระบุว่า ผู้ตอบสามารถเลือกปฏิเสธในการให้ข้อมูลได้ และการปฏิเสธการตอบแบบสอบถามนั้น จะไม่มีผลต่อการเรียนใดๆ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจีน เพื่อสรุปผลวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการอ่านภาษาไทย นักวิจัยได้ใช้การคำนวณค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อประมวลผลข้อมูลในแต่ละด้านของปัญหาการอ่านที่พบ โดยเริ่มจากการสำรวจปัญหาการอ่านพยัญชนะ การอ่านสระ การอ่านเสียงวรรณยุกต์ การอ่านคำที่มีและไม่มีมาตราตัวสะกด การอ่านคำ ควบคู่ และปัญหาในการอ่านตัวอักษรที่มี อ นำ หรือ ห นำ โดยใช้ค่าเฉลี่ยและ

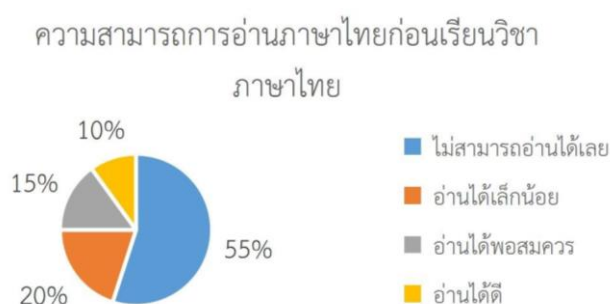
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อให้ทราบถึงระดับของปัญหาในแต่ละด้านว่าอยู่ในระดับใด ว่าเป็นปัญหาน้อย หรือมาก ซึ่งการวิเคราะห์ด้วยวิธีนี้ช่วยให้ผู้วิจัยสามารถเข้าใจและสรุปผลว่าปัญหาการอ่านภาษาไทยของนักเรียนจีนมีความหลากหลาย และมีระดับความรุนแรงแตกต่างกันอย่างไรบ้าง

ผลการวิจัย

จากการศึกษาปัญหาการอ่านภาษาไทยของนักเรียนจีนสามารถสรุปผลได้ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักเรียน

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจสภาพปัญหาการอ่านภาษาไทยของนักเรียนจีน จำนวนทั้งสิ้น 86 คน ผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวนทั้งสิ้น 40 คน เป็นเพศชาย 24 คน (ร้อยละ 60) เพศหญิงจำนวน 16 คน (ร้อยละ 40)

ภาพที่ 1 ความสามารถในการอ่านภาษาไทยก่อนเรียนวิชาภาษาไทย

จากภาพที่ 1 พบว่า มีนักเรียนจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 55 ไม่เคยเรียนรู้ภาษาไทยมาก่อนและอ่านภาษาไทยไม่ได้เลย ในขณะที่นักเรียนจีนจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 20 อ่านได้เล็กน้อย นักเรียนที่อ่านภาษาไทยได้ปานกลาง มีนักเรียน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 15 อ่านได้เล็กน้อย และมีเพียงร้อยละ 10 ที่นักเรียนจีนอ่านภาษาไทยได้ดีก่อนมาเรียนวิชาภาษาไทย โดยในกลุ่มนี้มี 4 คน

ภาพที่ 2 เป้าหมายการเรียนภาษาไทยของนักเรียนจีน

จากภาพที่ 2 พบว่า สรุปผลร้อยละเป้าหมายการเรียนภาษาไทยของนักเรียนจีน ร้อยละ 67.5 ของนักเรียนจีนเรียนภาษาไทยเพราะมีความจำเป็นในการใช้ชีวิตที่ประเทศไทย ร้อยละ 20 ของนักเรียนจีนเรียนภาษาไทยเพราะจำเป็นและประโยชน์ในการทำงานในประเทศไทย ร้อยละ 5 ของนักเรียนจีนเรียนภาษาไทยเพราะชอบภาษาไทย

และวัฒนธรรมไทย ร้อยละ 5 ของนักเรียนจีนเรียนภาษาไทยเพราะผู้ปกครองแนะนำให้เรียน และร้อยละ 2.5 ของนักเรียนจีนเรียนภาษาไทยเพราะการศึกษาต่อที่ประเทศไทย

2. ปัญหาที่นักเรียนจีนพบในการอ่านภาษาไทย

ผลการศึกษาปัญหาการอ่านพยัญชนะ ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.20$, S.D. = 1.16) โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหาการอ่านสระ ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.07$, S.D. = 1.26) ปัญหาการอ่านเสียงวรรณยุกต์ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.45$, S.D. = 1.30) ปัญหาการอ่านคำที่ไม่มีมาตราตัวสะกดและคำที่มีมาตราตัวสะกด ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในปานกลาง ($M = 2.93$, S.D. = 1.33) ปัญหาการอ่านคำควบกล้ำค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.58$, S.D. = 1.28) ส่วนปัญหาการอ่าน อ นำ และ ห นำ ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.64$, S.D. = 1.38) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ภาพรวมปัญหาความสามารถการอ่านภาษาไทยของนักเรียนจีน

ปัญหา	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ปัญหาการอ่านพยัญชนะ	3.20	1.16	ปานกลาง
2. ปัญหาการอ่านสระ	3.07	1.26	ปานกลาง
3. ปัญหาการอ่านเสียงวรรณยุกต์	3.45	1.30	ปานกลาง
4. ปัญหาการอ่านคำที่ไม่มีมาตราตัวสะกดและคำที่มีมาตราตัวสะกด	2.93	1.33	ปานกลาง
5. ปัญหาการอ่านคำควบกล้ำ	2.58	1.28	ปานกลาง
6. อ นำ และ ห นำ	2.64	1.38	ปานกลาง

ตารางที่ 2 ประเด็นปัญหาความสามารถการอ่านภาษาไทยของนักเรียนจีน

ประเด็นปัญหา	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1.ปัญหาการอ่านพยัญชนะ			
1.1 การอ่านเสียงพยัญชนะอักษรกลาง (ก จ ฎ ฏ ด ต บ ป อ)	3.30	1.11	ปานกลาง
1.2 การอ่านเสียงพยัญชนะอักษรสูง (ข ฃ ฉ ฐ ถ ผ ฝ ศ ช ส ห)	3.23	1.17	ปานกลาง
1.3 การอ่านเสียงพยัญชนะอักษรต่ำคู่ (ค ฅ ฆ ซ ฌ ฑ ฒ ท ธ พ ฟ ภ ฮ)	3.15	1.21	ปานกลาง
1.4 การอ่านเสียงพยัญชนะอักษรต่ำเดี่ยว (ง ญ น ย ณ ร ว ม พ ล)	3.13	1.18	ปานกลาง
2.ปัญหาการอ่านสระ			
2.1 การอ่านสระเกิน (อำ ไอ โอ เออ ฤ ฤๅ)	3.08	1.37	ปานกลาง
2.2 การอ่านสระเดี่ยวเสียงสั้น (อะ อิ อี อุ เออะ แอะ โอะ เอาะ เออะ)	3.08	1.25	ปานกลาง
2.3 การอ่านสระเดี่ยวเสียงยาว (อา อี อือ อุ เอ แอ โอ ออ เออ)	3.18	1.26	ปานกลาง
2.4 การอ่านสระประสม (เอื้อะ เอื้อ เอื้อะ เอื้อ อัวะ อัว)	2.95	1.20	ปานกลาง

อภิปรายผลการวิจัย

ปัญหาของนักเรียนจีนที่เรียนในสถาบันสอนพิเศษเกี่ยวกับความสามารถการอ่านภาษาไทยนั้น มีปัญหาในภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามพบปัญหาการอ่านสระ ปัญหาการอ่านเสียงวรรณยุกต์ ปัญหาการอ่านคำที่ไม่มีมาตราตัวสะกดและคำที่มีมาตราตัวสะกด ปัญหาการอ่านคำควบกล้ำ และปัญหาการอ่าน อ นำ และ ห นำ ปัญหาดังกล่าวสอดคล้องกับผลการศึกษาของ OU LIUFEN (2561) ซึ่งได้ศึกษาปัญหาและสาเหตุของปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักเรียนจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉิมพระเกียรติ พบว่า ปัญหาการใช้ภาษาไทยด้านการอ่านของนักศึกษาชาวจีน คือ ปัญหาด้านการออกเสียงสระผิด การอ่านออกเสียงวรรณยุกต์ผิด การอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นผิด และการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้ายผิด

สาเหตุของปัญหาการอ่านภาษาไทยของนักเรียนจีนทั้งปัญหาการอ่านสระ ปัญหาการอ่านเสียงวรรณยุกต์ ปัญหาการอ่านคำที่ไม่มีมาตราตัวสะกดและคำที่มีมาตราตัวสะกด ปัญหาการอ่านคำควบกล้ำ และปัญหาการอ่าน อ นำ และ ห นำ จากผลการวิจัยพบว่าส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่เคยเรียนรู้ภาษาไทยมาก่อนและอ่านภาษาไทยไม่ได้เลย น่าจะเกิดจากการเรียนภาษาไทยในช่วงอายุตั้งแต่วัยรุ่นขึ้นไป ส่งผลให้ต้องมีการปรับตัวทั้งการอ่านออกเสียงคำที่ไม่คุ้นเคย การออกเสียงที่ไม่มีในคำภาษาจีน รวมถึงหลักการสะกดคำที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับ กนิษฐา พุทธเสถียร (2560) ซึ่งศึกษาการพัฒนาแบบฝึกการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย: กรณีศึกษานักศึกษาชาวจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา พบว่า นักเรียนจีนจะไม่สามารถออกเสียงภาษาไทยเสียงต่ำได้ชัดเจน เนื่องจากในภาษาจีนไม่มีเสียงต่ำ (low tone) และหากออกเสียงผิดโทน จะทำให้ความหมายของภาษาไทยผิดด้วยเช่นกัน

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้สรุปผลว่า นักเรียนจีนที่เรียนภาษาไทยพบปัญหาในการอ่านภาษาไทยที่ระดับปานกลางในหลายด้าน เช่น การอ่าน พยัญชนะ การอ่านสระ การอ่านเสียงวรรณยุกต์ การอ่านคำที่มีและไม่มีมาตราตัวสะกด การอ่านคำควบคู่และปัญหาในการอ่าน ตัวอักษรที่อักษรนำ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลนี้ไปใช้ในการพัฒนาแนวคิดออกแบบการสอน พัฒนาสื่อเรียนภาษาไทย เพื่อการเรียนรู้ ของนักเรียนจีนที่เรียนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในอนาคต

2. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

จากผลการวิจัยพบว่าในเบื้องต้นนักเรียนจีนมีปัญหาการอ่านสระ ปัญหาการอ่านเสียงวรรณยุกต์ ปัญหาการอ่านคำที่ไม่มีมาตราตัวสะกดและคำที่มีมาตราตัวสะกด ปัญหาการอ่านคำควบกล้ำ และปัญหาการอ่าน อ นำ และ ห นำ ซึ่งเป็นเพียงการประเมินตนเองผ่านแบบสอบถาม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเสนอแนะให้ควรมีศึกษาเพื่อพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านทางการสะกดคำ การผันเสียงวรรณยุกต์ สำหรับนักเรียนจีน ในลักษณะที่มุ่ง ศึกษาการเรียงตัว จากคุณลักษณะที่ง่ายไปหาคุณลักษณะที่ยากและ ซับซ้อนยิ่งขึ้นตามลำดับ เพื่อตรวจสอบปัญหา การอ่านออกของ ผู้เรียนให้ได้แม่นยำและลึกซึ้ง การวิจัยครั้งต่อไปควรพัฒนาสื่อสำหรับการเรียนการสอนและแหล่งความรู้ออนไลน์ภาษาไทยสำหรับนักเรียนจีน สื่อการเรียน การสอนและแหล่งความรู้ออนไลน์ภาษาไทยสำหรับชาวจีนยังควมมีปริมาณน้อย เมื่อเทียบกับแหล่งความรู้ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนที่ใช้ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ นอกจากนี้ นักเรียนจีนยังมีข้อจำกัดในการเข้าถึงข้อมูล เพราะชาวจีนส่วนใหญ่ใช้เว็บไซต์ค้นหาข้อมูลและสื่อ สังคมออนไลน์ของประเทศจีนเอง เพราะฉะนั้น

การเผยแพร่ความรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทย จำเป็นต้องมีสื่อการเรียนการสอนและแหล่งความรู้ออนไลน์ที่นักเรียนจีนสามารถเข้าถึงได้ง่าย

3. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนจีนที่มีพื้นฐานการเรียนรู้ต่างกัน เช่น ระยะเวลาเรียนภาษาไทย ระดับความรู้ก่อนเรียน หรือภูมิหลังทางภาษา เพื่อระบุปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่าน และออกแบบแนวทางการเรียนการสอนที่เหมาะสมเฉพาะกลุ่มมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังควรศึกษาผลของการนำสื่อการเรียนรู้รูปแบบต่าง ๆ เช่น สื่อเสียง สื่อภาพเคลื่อนไหว หรือแอปพลิเคชันเรียนภาษาไทย ไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของสื่อ และต่อยอดในการพัฒนาสื่อที่ตอบสนองต่อความต้องการและพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- กนิษฐา พุทธเสถียร. (2560). การพัฒนาแบบฝึกการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย: กรณีศึกษานักศึกษาชาวจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. *วารสารภาษา ศาสนา และวัฒนธรรม*, 6(1). 1-12
- นวลทิพย์ เพิ่มเกสร. (2559). ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. *วรรณวิทัศน์*, 8, 146–159.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2558). *ทฤษฎีการประเมิน*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาภาภรณ์ ดิษฐเล็ก. (2554). *การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ในแบบเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชาวจีน: กรณีศึกษานักเรียนวิทยาลัยการท่องเที่ยวและการอาชีพ มณฑลยูนนาน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยราชพฤกษ์.
- OU LIUFEN. (2561). ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชาวจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. *เอกสารประกอบการประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต ประจำปี 2561*, 9 พฤษภาคม 2561 มหาวิทยาลัยรังสิต. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยรังสิต.
- Boyd, C. E. (1970). Vascular aquatic plants for mineral nutrient removal from polluted waters. *Economic Botany*, 23(1), 95–103.